

Noemí Bibolas
Esriptora

“Escric per
entrar en
l'ànima dels
personatges”

Noemí Bibolas al
seu pis del nucli
antic de Barcelona
ELISABETH MAGRE

**UN VESTIT BLAU A
LA MALETA**
Noemí Bibolas
Editorial: Arola
Tarragona, 2016
Pàgines: 120
Preu: 15 euros

Ha publicat el poemari *No passa res* (Pagès), la novel·la *I la gent s'hi banya* (Arola), i ara, també al mateix segell, els contes *Un vestit blau a la maleta*. Aquesta informació no revela que el que agrada a Bibolas és jugar amb cada llibre. Aquest cop ho ha fet amb els personatges que van amunt i avall, i li ha sortit un híbrid entre la novel·la (per la unitat) i els contes (per la concreció). El resultat cabria en una maleta per endur-se a una illa deserta amb un vestit blau.

Libre de contes? Novel·la disfressada de textos curts? Entreteixit de personatges?

Mira, va sortir així de casualitat. Jo vaig començar fent contes independents, però quan ja en portava uns quants, em vaig adonar que encara que els personatges portessin noms diferents, responien a unes persones que es repetien. Em va agradar aquesta idea i em vaig replantejar el llibre. Molts contes els vaig haver de descartar i en vaig fer de nous per acabar de completar aquesta constel·lació.

I quins temes et preocupaven?

Sí, exacte, detectat, perquè quan escrius no saps per on sortiràs i és després que ho vas descobrint. L'amistat i la lleialtat entre gent gran són bastant clau. M'ha agradat ficar-me en els valors que aquesta gent va mantenint al llarg dels anys i en què arriben a fer per salvar-los.

I el temps...

El temps és un tema important. Em vaig adonar que no el presentava d'una manera lineal sinó amb salts enrere, però són salts que no estan plantejats com un *flash-back* sinó que gairebé m'agrada presentar-ho com si tot fos simultani, com si un personatge gran es pogués trobar amb ell mateix, de jove.

Això és molt de la nostra època, relacionada amb la simultaneïtat.

Sí, la ciència cada vegada ens convida més a reflexionar sobre el temps i la seva naturalesa. La literatura és un bon canal per explorar aquests nous plantejaments, encara que sigui d'una manera molt subtil i indirecta. En el llibre hi ha alguns desdoblaments, personatges que s'anticipen, es confonen i intercanvien les seves vides. Tan present és una cosa que recordes, com la que estàs vivint, com la que somies. Aquesta era la idea.

Vas tenir la temptació de convertir aquest material en una novel·la?

Una mica ja ho és. Bé, no. És un híbrid. Aquest estiu m'he llegit *Olive Kitteridge*, de l'Elizabeth Strout, perquè una amiga em va dir que el meu llibre l'hi havia recordat, per l'estructura. Em va agradar retrobar-me amb un recurs semblant. Efectivament es tracta d'un conjunt de contes relacionats pels personatges, però sembla plantejat d'una manera molt més sistemàtica. En el meu cas va ser més atzarós.

Què has après de tu mateixa, escrivint aquest llibre?

Uf, que difícil! Quan treballes un personatge i el vas aprofundint és com conèixer algú nou i sempre aprens coses, d'algú altre: dels seus èxits, de les febleses, del caràcter. Escriure és això: vas entrant en l'ànima de molta gent i et va enriquint.

T'agrada experimentar diferents gèneres.

Sí, i com a lectora també. Quan vaig acabar el llibre em vaig voler posar al dia. Vaig llegir els contes del Joan Todó i els articles del Baixauli. Després va venir el de l'Strout i un poema inèdit d'en Jordi Llavina, esplèndid.

Amb l'aparició de petites editorials, sembla com si la nostra narrativa s'anés renovant.

Crec que sí. Per sort tenim editorials que arriuen. Aquesta gent està fent una feina immensa, amb moltes ganes.

Quines satisfaccions t'ha donat el llibre?

Comunicar-me. Penso que és això el que fas, quan escrius, dir: jo sóc aquesta. Quan et relaciones, no t'acabes mai d'explicar prou bé. Aquesta és una manera de mostrar-te. *